

Resolució 343/2024, de 14 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 195/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Nombre d'efectius de la Guàrdia Urbana al Districte de l'Eixample, diürns i nocturns. Agents que es troben de baixa mèdica per sinistre laboral. Número d'agents que està previst que s'incorporin.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La normativa de règim local fa una regulació diferent per a les figures dels precs i de les preguntes de la que la mateixa legislació estableix per a l'accés dels electes locals a la informació. La LRBRL es refereix al dret dels electes, en el cas que ens ocupa una figura assimilada, la de Consellera de Districte, a formular precs, preguntes i mocions (i també a sol·licitar sessions extraordinàries dels òrgans col·legiats dels que en són membres, a participar a les seves sessions i votacions, a conèixer amb antelació les convocatòries i a tenir a la seva disposició la documentació corresponent) al seu article 46; en canvi, el seu dret d'accés a la informació és regulat al 77, que obliga al govern municipal a resoldre les sol·licituds en el termini màxim de cinc dies. Aquesta dualitat en la regulació d'una i de les altres iniciatives es manifesta també a l'LMRLC, que dedica l'article 164 a regular amb un cert detall el dret dels electes locals a la informació, mentre que el seu dret a formular precs i preguntes i a la participació en els òrgans col·legiats és regulat a altres preceptes (articles 98 a 103 i 165). Coherentment amb la diversitat de regulacions legals que s'acaba d'assenyalar, el ROM de l'Ajuntament de Barcelona fa una regulació separada del dret dels seus regidors i regidores, i per extensió als Consellers i Conselleres de Districte a la informació (que és objecte de regulació molt detallada per part del seu article 12, dins del Títol II del ROM) i dels precs i preguntes (articles 64 i 98, dins del Títol IV, relatiu al règim de funcionament dels òrgans municipals), i fins i tot preveu procediments diferents per exercir un i altre tipus d'iniciatives.

Paraules clau: Ajuntament. Consell de districte. Consellera de districte. Guardia Urbana. Nombre d'efectius. Agents. Baixa mèdica. Sinistres laborals. Cos policial. Reclamació contra silenci. Inadmissió. Precs i Preguntes.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 13 de febrer de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 195/2024, presentada per la Consellera portaveu del Grup Municipal del Partit Popular de Barcelona al Districte de l'Eixample contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació a una sol·licitud indicada a l'antecedent següent.

La persona reclamant indica que no ha rebut resposta de l'administració apel·lada i no li ha facilitar la informació que demanava.

2. El 4 de desembre de 2023, després d'invocar els articles 64.2 i 98 del Reglament Orgànic municipal de l'Ajuntament de Barcelona (ROM), la reclamant formula les preguntes següents:

“Que el Govern municipal del districte informe per escrit a la Consellera sotasignat del nombre d'efectius de la Guàrdia Urbana al Districte de l'Eixample, el nombre d'efectius diürns i nocturns del Districte, el nombre d'agents de la Guàrdia Urbana adscrits al Districte que es troben de baixa mèdica, per sinistre laboral, i el nombre d'agents de la Guàrdia Urbana que està previst que s'incorporin a prestar servei com a agents adscrits al Districte després de la propera oposició d'accés al cos policial”.

Fonaments jurídics

1. *Inadmissibilitat de la reclamació*

Aquesta Reclamació té per objecte preguntes formulades per una Consellera de districte al Consell de Districte de l'Eixample, a l'empara de la legislació de règim local, que no haurien estat contestades per la comissió de govern del districte. Aquest fet obliga a plantejar la seva admissibilitat, tant per valorar fins a quin punt les iniciatives, en aquest cas dels consellers/-es de districte, emparades en la legislació de règim local poden ser objecte de reclamació davant la GAIP, com per analitzar si aquesta via de garantia és aplicable a iniciatives que es qualifiquen expressament de preguntes i no de sol·licituds d'informació. Qüestió similar va ser abordada a la Resolució 66/2017, que resol diverses reclamacions presentades pel GMP (Grup Municipal Popular) i aquest fonament jurídic segueix el seu mateix fil argumental.

La Reclamació que ara ens ocupa, presentada per una Consellera de Districte, es planteja en relació a diverses preguntes dirigides al Govern Municipal del Districte, i no amb una sol·licitud d'informació, i invoca preceptes del ROM que regula específicament les preguntes, i no les sol·licituds d'informació municipal.

La normativa de règim local fa una regulació diferent per a les figures dels precís i de les preguntes de la que la mateixa legislació estableix per a l'accés dels electes locals a la informació. La LRBRL es refereix al dret dels electes, en el cas que ens ocupa una figura assimilada, la de Consellera de Districte, a formular precís, preguntes i mocions (i també a sol·licitar sessions extraordinàries dels òrgans col·legiats dels que en són membres, a participar a les seves sessions i votacions, a conèixer amb antelació les convocatòries i a tenir a la seva disposició la documentació corresponent) al seu article 46; en canvi, el seu dret d'accés a la informació és regulat al 77, que obliga al govern municipal a resoldre les sol·licituds en el termini màxim de cinc dies. Aquesta dualitat en la regulació d'una i de les altres iniciatives es

manifesta també a l'LMRLC, que dedica l'article 164 a regular amb un cert detall el dret dels electes locals a la informació, mentre que el seu dret a formular precis i preguntes i a la participació en els òrgans col·legiats és regulat a altres preceptes (articles 98 a 103 i 165). Coherentment amb la diversitat de regulacions legals que s'acaba d'assenyalar, el ROM de l'Ajuntament de Barcelona fa una regulació separada del dret dels seus regidors i regidores, i per extensió als Consellers i Conselleres de Districte a la informació (que és objecte de regulació molt detallada per part del seu article 12, dins del Títol II del ROM) i dels precis i preguntes (articles 64 i 98, dins del Títol IV, relatiu al règim de funcionament dels òrgans municipals), i fins i tot preveu procediments diferents per exercir un i altre tipus d'iniciatives.

Tot i que sovint poden tenir trets comuns (per exemple, moltes vegades l'objecte de determinats precis i preguntes és obtenir informació i unes i altres iniciatives poden servir per exercir funcions de control del govern municipal), precis i preguntes, per una banda, i sol·licituds d'informació, per l'altra, tenen significació i dinàmiques diferents. Mentre que les sol·licituds d'informació són manifestació del dret a la informació, que és objecte d'una regulació precisa per la legislació de règim local (fins al punt de garantir que han de ser objecte de resolució administrativa, que es presumeix estimatòria en cas de silenci administratiu) i es pot exercir de forma autònoma, amb diversitat de contextos i finalitats, els precis i preguntes són iniciatives de naturalesa molt més política que estrictament jurídica (no està clar que s'hagin de resoldre per acte administratiu i menys encara que la manca de resolució expressa en termini tingui efectes estimatoris, com és el cas de les sol·licituds d'informació), sovint vinculades al desenvolupament de les sessions dels òrgans col·legiats, fins al punt que poden formar part del seu ordre del dia, amb continguts usualment més relacionats amb l'impuls (els precis) o el capteniment (les preguntes), que amb la sol·licitud d'informació en sentit estRICTE, i si el seu objecte és aquest darrer, poden abastar el requeriment d'elaborar informació sobre un assumpte determinat i no limitar-se, com passa amb les sol·licituds d'informació en sentit estRICTE, a accedir a la informació existent; probablement per això, el termini donat per resoldre els precis i preguntes (un mes) és substancialment més llarg que el previst per a les sol·licituds d'informació (5 dies segons l'article 12 del ROM).

És molt qüestionable que es puguin servir d'un procediment de garantia instituït per l'LTAIPBG amb la finalitat de fer efectiu el dret d'accés a la informació pública, com és la Reclamació davant la GAIP, iniciatives que, amb independència del seu contingut material, s'anomenen a si mateixes com a precis o preguntes (defugint voluntàriament la qualificació de sol·licituds d'informació) i que s'emparen explícitament en preceptes diferents dels que regulen l'accés a la informació per part dels mateixos electes locals. En conseqüència, i en aplicació d'un criteri reiterat per aquesta Comissió de Garantia, procedeix inadmetre aquesta Reclamació.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de març de 2024, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 195/2024 perquè no té per objecte una sol·licitud prèvia d'informació.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 195/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.